

Messun saarna (pääkohdat)
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Kynttilänpäivä, 5.2.2023

Pyhän aihe	Kristus, Jumalan kirkkauden säteily	
Liturginen väri	Valkoinen	
Alttarikynttilöitä	6 alttarikynttilää	
Päivän Psalmi	Psalmi 48:11–15	
Vanhan Testamentin teksti	2. Mooseksen kirja 33:18–23	
Epistola teksti	1. Timoteus 6:13–16	
Evankeliumi	Luukas 2:22–33	
Virret		
Alkuvirsi	830	Elämän puu toi hyvyyden
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi	48	Tänään jälleen Herran kansa
Uhrivirsi	543	Valkeus iankaikkinen
Ehtoollisvirret	744, 748	Karitsan kiitos, Nälkäinen sydän
Päätösvirsi	844:1–4, 7–10	Tunnusta ylistä

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala. Niin kuin Sinun ainokainen Poikasi asetettiin eteesi temppelissä lakisi määräysten mukaan, niin anna meille, Sinun köyhille lapsillesi armo synnistä puhdistettuina pelkäämättä tulla Sinun pyhien kasvojesi valkeuteen Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden, joka Sinun ja Pyhän Hengen kanssa elää ja hallitsee iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Saarnateksti: 2. Mooseksen kirja 33:18–23

Saarnan aihe Jeesus kulkee kanssasi

Johdanto

Egyptistä lähdöstä oli kulunut jo useampi kuukausi. Lain taulut oli annettu mutta myös suuri lankeemus – vasikkojen palvominen – oli tapahtunut. Synnin seurauksena kansaa oli kuollut 30 000 miestä. Mooseksen piti veistää uuden lain taulut, joihin Jumala kirjoitti sormellaan kymmenen käskysanaa. Herra Jumala oli sanonut, että Hän itse ei lähde enää kulkemaan kansansa edellä (Exodus 33:2) vaan lähettää enkelinsä itsensä sijaan. Tästä Raamattu sanoo: **”Kun kansa kuuli tämän kovan puheen, tulivat he murheellisiksi, eikä yksikään pukeutunut koristuksiaan yllensä.”** (Exodus 33:4)

Mooses pystytti majan leirin ulkopuolelle ja siellä hän kohtasi Herran ja puhui Hänen kanssaan. Kun kansa näki pilvenpatsaan seisovan tämän tilapäisen ilmestysmajan oven edessä, niin kansa kumartui kukin oman majansa edessä. Kansa oli säikähtynyt suuresta synnistään elävää Jumalaa kohtaan ja eli aralla tunnolla.

Ystävät, kuinka terveellistä olisikaan, että meillä olisi arka tunto Jumalan Sanan edessä ja mekin murehtisimme omia syntejä ja oman kansamme syntejä, sillä sanoohan Herra Jumala profeetan kautta: **”Minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja joka vapisee Minun Sanani edessä.”** (Jesaja 64:2) Ihmisen, sinunkin, suurin synti on epäusko, se, ettet pelkää ja rakasta yksin lankaikkista Jumalaa ja Herraa Jeesusta Kristusta. Et ole tehnyt kultaista vasikkaa, niin kuin Israel, mutta Jumala sanoo jokaiselle ihmiselle: **”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistä niin kuin itseäsi.”** (Luukas 10:27) Tämä ei ole mikään ideaali, jota kohden pyritään, vaan Jumalan antama vanhurskauden vaatimus. Tämä käsky ilmoittaa meille epäjumalamme, että me etsisimme Jumalan armoa Kristuksessa ja heittäisimme epäjumalamme tuleen ja ne tuhoutuisivat.

Kun Mooses puhui Herran kanssa majassa, hän rukoilee Herraa pyytäen Häneltä, että

- i. Jumala ilmoittaisi, kenet Hän lähettää kulkemaan kansan kanssa (Exodus 33:12)
- ii. Jumala vakuuttaisi Moosesta armostaan häntä kohtaan (Exodus 33:12)
- iii. Jumala ilmoittaisi tiensä hänelle, että hän tulisi tuntemaan Herran (Exodus 33:13)
- iv. Jumala vielä uudelleen vakuuttaisi häntä armostaan (Exodus 33:16)
- v. Israel saisi olla erotettu – ”erikoinen” kaikkien kansojen joukossa (Exodus 33:16)
- vi. Mooses saisi nähdä Heran kirkkauden

Nämä kuusi pyyntöä yhdessä avaavat Mooseksen hädän Elävän Jumalan edessä. Vaikka varsinainen saarnatekstimme on jakeesta 18 jakeeseen 23, joka käsittelee ainoastaan kuudetta pyyntöä, on tarpeen syventyä tutkimaan myös tekstiämme edeltäviä jakeita.

1. Nöyrytminen (Exodus 33:1–11)

Kun olemme langenneet syntiin, Jumala tahtoo saattaa meidät kääntymykseen, katumukseen ja synnin tunnustamiseen. Jumala rankaisi Israelia hirmuisella tavalla tuosta kultaisen vasikan tekemisestä ja palvomisesta; 30 000 miestä kuoli. Suomen talvi- ja jatkosodassa kuoli noin 80 000 suomalaista, hekin kansakunnan syntien ja omien syntien tähden. Tämä ei tarkoita sitä, että joku meistä olisi vähemmän syntinen, vaan jokainen meistä on perisyntien turmelema, sillä sanoohan Raamattu: **”Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla”** (Roomalaiskirje 3:23) ja **”ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan”** (Roomalaiskirje 3:10) ja **”ei ole Jumalan pelko heidän silmiensä edessä.”** (Roomalaiskirje 3:18)

”Kansa näki pilvenpatsaan seisovan majan ovella; ja niin kaikki kansa nousi, ja he kumartuivat itse kukin majansa ovella.” (Exodus 33:10) Kansa pelkäsi Jumalaa, ja tiesi, että jokaisen synti saa palkkansa. Ystävät, näin meidänkin tulee sydämissämme uskoa Jumalasta: jokainen synti tulee kerran julki ja jokainen synti saa palkkansa. Me kumarrumme Herran edessä kotona ja sunnuntain messussa, yhteisessä ripissä. Tarvitsemme syntien anteeksiantamista Jeesuksen nimessä ja veressä. Ja sinä saat syntisi anteeksi, kun vilpittömästi niitä kadut ja tunnustat Herralle.

2. Lupaus Jumalan armosta Kristuksessa (Exodus 33:12–23)

Mooses tarvitsi uuden vakuutuksen Jumalan armosta. Vaikka Jumala oli luvannut lähettää enkelinsä heidän edellään, ei se riittänyt Moosekselle, joka oli levollinen vasta sitten, kun Jumala armo, sovitettu Jumala kulkee heidän kanssaan. Mitä on tämä Jumalan armo? Oliko Israelin kansa ansainnut Jumalan mielisuosion? Ei. Oliko Mooseksella jotakin, jonka vuoksi hänet syntisenä, tosin Jumalaa pelkävänä ja Jumalaan uskovana, jonka vuoksi hän ansaitsi Jumalan armon? Ei. He kaikki, Israel, Mooses ja Aaron olivat langenneen Aadamin jälkeläisiä ja itsessään Jumalan vihan alla; vain Jumalan armo, se, että Jumala itse, sulasta rakkaudesta ja laupeudesta, kumartui heidän puoleensa ja antoi heille heidän rikoksensa

anteeksi. Sen tähden Herra sanoi Moosekselle: **”Minun kasvoni käyvät sinun kanssasi ja Minä annan sinulle levon.”** (Exodus 33:14) Tässä on evankeliumin lupaus Moosekselle. Tätä lupausta avaa myös profeetta Jesaja: **”Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli Hänelläkin ahdistus, ja Hänen kasvojensa Enkeli vapahiti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään Hän lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä.”** (Jesaja 63:9) Herran kasvot tarkoittavat tässä sitä, että Herra Jumala omassa persoonassaan on läsnä ja tarkoittaa ”kasvojensa Enkeliä”, Kristusta. Sanoohan apostoli: **”Jumala, joka sanoi: loistakoon valkeus pimeydestä”, on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa.”** (2. Korinttolaiskirje 4:6) Mooses sai armolupauksessa vakuutuksen syntien anteeksiantamuksesta ja siitä, että hänellä ja kansalla on lepytetty Jumala, joka on nyt kumartunut synneissään tahriintuneen kansan puoleen armahtavana ja anteeksiantavana Jumalana.

Kun Mooses vielä pyysi: **”Anna siis minun nähdä Sinun kirkkautesi,”** (Exodus 33:18) ja Jumala vastasi: **”Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimeä ’Herra’ sinun edessäsi. Ja Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, armahdan, ketä armahdan.”** (Exodus 33:19), sai Mooses vielä vahvistuksen tästä armosta ja näki Jumalan kirkkauden ikään kuin selkäpuolelta, sillä syntinen ihminen ei jää eloon, jos hän näkee Jumalan kirkkauden.

On kyse syntisen vanhurskauttamisesta; Moosekselle ja Israelille otollisuus, kelpaaminen Jumalalle ja Jumalan ystävyys annettiin Jumalan lupauksissa ja esikuvissa Kristuksessa. Mutta sinulle ystävä Jumala sanoo: Jumala vanhurskauttaa Jumalattoman, yksin Kristuksen tähden, yksin armosta, yksin uskon kautta: **”Mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.”** (Roomalaiskirje 4:5) Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi ristillä teurastetun Jumalan Karitsan, Jeesuksen, veren ansiosta.

Ystävä, oletko sinä murheissasi kysellyt, vieläkö Jeesus kulkee sinun kanssasi? Oletko sinä säikähtyneellä omallatunnolla kulkenut allapäin, peloissasi, ja sielusi tuskassa huutanut: Jumala, armahda minua, anna syntini anteeksi, ilmoita minulle armosi ja Isän sydämesi. Sinulle kuuluu armolupaus: **”Minun kasvoni käyvät sinun edelläsi ja Minä anna sinulle levon,”** (Exodus 33:14) sillä Jumala sanoo Pojastaan Jeesuksesta: **”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.”** (Jesaja 53:5) Herra lupaa: **”En Minä sinua hylkää enkä sinua jätä.”** (Aamen)

Harri Lammi, pastori, V.D.M. (Verbi Dei Minister – Jumalan Sanan palvelija)

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa